Ч. 260. Неділя 3 грудня (20 падолиста) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90.
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Марш російских войск на Тегеран. — Італіяньско-турецка війна.

На вчерашнім засіданю палати послів предложив міністер судівництва ґр. Гогенбурґер проєкт закона в справі службових відносин судейских урядників.

Відтак полагодила палата правительствене предложене в справі поділу катастральних парцель і вписуваня до ґрунтових книг парцель вартости понизше 200 корон безплатно. В дискусиї над тим предложенем забирав голос між иншими пос. др. Олесницкий.

По відчитаню інтерпеляций закрито засідане і назначено слідуюче на середу.

В комісиї урядничій розпочали ся вчера наради над правительственним предложенем о урядничій прагматиці і управильненю платні.

Президия палати послів предкладає вибір членів делеґациї на день 14 с. м. на надвичайнім вечірнім засіданю палати. Гадають, що до того часу покінчать ся переговори між сторонництвами що до назначеня кандидатів.

Коло польске відбуло вчера засідане, на котрім раджено над справою пошести слинавки, участь Галичини в доставах для правительства, над справою поліпшеня платні народних учителів.

Російско-перский спір прибрав острі розміри. Именно перский парлямент відкинув жадане російского правительства, а Росия у відповіди на те приказала своїм войскам вібраним над перскою границею маширувати на Тегеран. Перске населене обурене на Росию за єї поведене. Вчера в Тегерані прийшло до противросийских демонстраций. Великі товпи залягали улиці міста і жадали відкиненя російских жадань та проголошеня сьвятої війни против Росиї.

Сильний атак, який дня 26 падолиста виконала більша частина італіяньского корпусу на турецкі лінії в оазі, приневолив Турків і Арабів в центрі і на правім крилі навернути майже на саму границю пальмових гаїв. Фортифікациї на просторі від форту Гамідіє під місцевостию Шарштет аж до Бумелїяна дістали ся знов в руки Італіянців. Щасливійше було ліве крило турецко-арабских войск, що займало простір від Бумелїяни на захід до Ґарґарешу над морем. Крило се відперло італіяньскі атаки.

Льондоньскі часописи доносять з Бенґазі і Дерни, що й там прийшло в послідних днях до тяжких боїв. Втрати по обох сторонах виносять 1500 людий. Італіянці не вихиляють ся поза лінію, хоронену корабельними гарматами. Під Бенґазі явив ся Енвер бей в 11.000 Бедуїнів, 4000 Турків і 30 новими гарматами. Італіяньский командант заявив, що місто мусить бути збурене і тому візвав мешканців, аби покинули доми.

В Константинополи одержали вчера донесене команданта турецких войск в Трйполїсї, котре потверджує вісти про побіди Італіянців. Доносить він именно, що супротив великої переваги Італіянців, приневолений був уступити з цілої триполітаньскої оази аж до границь пустині.

Про зьвірства, яких допускають ся Араби на полонених і ранених італіяньских вояках, доносить Аґентия Стефані:

Ґенеральний лікар Сфорца в товаристві полковника Неґротта, капітана де Стефані і кількох журналістів оглядав нові позициї, заняті нашими войсками дня 26. падолиста. В домі коло мошеї Генні, де перед 23. м. м. находила ся санітетска стация 27 баталїону берсалієрів, а також в околици того дому найдено трупи 28 італіяньских вояків, що пропали в бою дня 23. м. м. Трупи були в страшний спосіб обезображені. Деякі були прибиті до хреста, иншим відтято голови, випущено тенеса, розломлено члени в суставах, а деяких вбито на паль. Вояків зловлено живцем і живцем піддано тортурам.

В сусідній арабскій хаті найдено трупи сімох берсалієрів, що брали участь в бою дня 23. м. м. Їх закопано живцем по голову в зем.

---

6)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Роздумуючи, ішов я через Есбекію, найкрасшу площу в сім сьвітовім місті, через Каліш (канал, що сполучає старе Каіро і передмістє Буляк з Нілем) і пустив ся на ті вижини, на котрих піднимають ся величаво живописні укріпленя (подібно як в Неаполи Сан Мартіно і Сант Ельмо). Той одинокий образ заслонювала тепер перед моїми очами ранна мрака, але она опадала в міру того, як я піднимав ся в гору і небавком лиш тоненька ослона вкривала широку рівнину і мусїла з кождою хвилькою щораз більше перед лучами африканьского сонця, аж наконець „цариця столиць“ зі своїми тисяч білими мошеями і мінаретами та банястими кришами спочила перед моїми зацікавленими очима в золотім блеску серед найвеличавійшої зі всіх країни— панорама, яку представляють хиба лиш одна Альгамбра коло Ґранади або пусті гірскі узбіча Антілібанону повисше Селагіє, присілка Дамаску, того „раю на земли“.

З колишної палати Салах еддіна, украшеної старинними стовпами, не остало ся вже нічого; великий паша Меґемед Алі вибудував на єї місци палату, котру всунув в подвірє кріпости, з котрого через єго мури перескочив на кони один з Мамелюків, Гассем-бей, двайцять метрів в долину і виратував ся з тої різні, в котрій погибли всї єго товариші. Алябастрова мошея, одна з найпишнїйших в магометаньскім сьвіті звіщає тут побіду пророка з Мекки. Високі стрункі мінаретя, стовпи і стіни виложені найпишнїйшим алябастром, вікна, що сьвітять ся всїми красками, блеск мармору і перскі коври, все то разом украшає ту прекрасну гробницю торговельника тютюну з Кавалї, котрий добив ся до такого становища, що уважав себе другим фараоном, але лиш того доконав, що вже пішло в забутє. За золотою решіткою під катафальком вкритим червоною кітайкою спочиває тут Меґемед Алї-паша, що перед смертию війшов був з розуму, та ще по смерти розглядає ся по найкрасшій зі всїх держав.

Вид на місто калїфів з Мокkатаму єсть що до краси природи і богатства сценїчної пишноти так чудовий, що надармо старав би ся хтось змалювати з него образ. Коли обернутись лицем на схід, то здивоване око побачить безконечно велике півколесо: сїрі один в од н піднимають ся сарацeньскі замки старого Каіра вздовж вижин гори, а на вершку котрої красує ся алябастрова мошея а сподом під ними видко гроби калїфів, мовчаливе, вимерле місто, котре все таки нїби говорить як живе. То місто померших велитів. Кожда гробниця так велика як яка мошея а кождий памятник має свого сторожа, котрий такий німий як і гріб. Острі просто до гори сторчачі шпилї скал, котрі розпалене проміне сонця відкидають на місто, замикають тут дальший вид і творять як не може бути лїпше тло для домівок померших.

Але зато з противного боку бачимо житє, так буйне житє, яке може бути хиба лиш в Єгипті, пишнота і величавість, якою може окружити ся лиш славне місто. Більше як 900 гектарів або 1575 морґів займає місто калїфів і має довкола 25 кільометрів, а що оно росте з дня на день, то нині певно вже значно більше. Горби, що так довго окружали Каіро, нині по найбільшій части вже зрівнані а з мурів Салах еддіна остались ледви ще слабі слїди, нині може вже й ті щезли. Там, де они колись стояли, видко вже доми і улиці, що сполучають Старе Каіро і Буляк з Мосром, віддаленим від Нїлю пів години дороги. Столиця сама єсть від сих двох своїх пристаний віддїлена так красно управленою площею, що по ній можна пізнати, як то виглядав колись Єгипет в часї свого розцьвіту. Множество водопроводів удержують сю рівнину в такім розцьвітї, що можна би єї порівнати хиба лиш з гуертою (городом) під Валенциєю в Ішпанії, котру наводнюють в той сам маврийский спосіб.

Від Фустату аж до хорошої Шубри, міс-

лю. Дальше знайдено трупа берсальєра шестої компанії, що був змасакрований численними пробоїнами від штилету і карабінових куль. Нещастному вирвано очи і пришито до висків; повіки були також зішиті — видко було нитку, а лице в ріжних напрямах порізане. Иншого вояка закопано живцем в той спосіб, що понад землю сторчало лише рамя, котрому відтято руку. Одного берсальєра роздерто на кусники. Знайдено також шапку, яка лишила ся по однім капрали, що чудом уйшов смерти, лежачи більше як чотири годин в рові. Капраль оповідає, що між тими, котрі знущали ся над Італіянцями, бачив турецких офіцирів, вояків а навіть женщини. Богато трупів знайдено в неприличних позициях, а на всіх видко сліди арабскої жорстокости.

В тих страшних оглядинах брали участь кореспонденти загриничних часописий.

Новинки.

Львів, 2 грудня 1911.

— **Іменованя.** Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала офіциала рахункового Ів. Врубля ревідентом рахунк. в IX кл. ранґи; асистентів рахунковик: Кар. Швайнера і Макс. Момоцкого офіциялами рахунк. в X кл. ранґи а практикантів рах: Юл. Кльоза і Ад. Подгурника асистентами рахун. в XI кл. ранґи в галицких властях скарбових.

— **Ліцитациї.** Дня 6 грудня 1911 о год 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стаций в Бродах публична ліцитация невідобраних товарів, як горівка, вина, кава, мило, пера, печі зелізні, вироби з дерева, машини до шитя і рільничі, товари блаватні образи, порожні бочки і т. п.

— **Львівский руский театр в Тернополи.** Саля „Міщаньского Брацтва". — Початок пів до 8 вечером.

В неділю 3 грудня „Паливода", фарса в 4 діях зі співами і танцями Карпенка Карого.

В понеділок 4 грудня „За друзї своя", образ з житя болгарского народа в 5 діях В. Толстоноса.

Ві второк 5 грудня „Циганьска любов", оперетка в 3 діях Ф. Леґара.

Білєти продає раньше „Народна Торговля", а від 6 вечером каса театру.

— **Візванє** обовязаних до оплати такс войскових до зголошеня ся.

По мисли закона з 10. лютого 1907 В. з. д. Ч. 10 мають ся всї обовязані до оплати такси войскової зголошувати, а то до часу вигасненя того обовязку, що року в місяци січни в тій громаді, в якій дня 1. січня дотичного року мають своє місце замешканя. Сподіванє узисканє увільненя від податку особисто-доходового з причини, що дохід не перевисшає 1.200 К або з иншої причини, як також узисканє в попереднім році увільненє від податку особисто-доходового або від такси замість служби, не увільняє від обовязку зголошеня ся. Зголошувати ся можна устно або письменно. В цїли письменного зголошеня ся належить виповнити два примірники формуляра мельдункового читким письмом, точно і згідно з правдою у всїх рубриках і відослати до громади. Мельдункові формулярі можна дістати безплатно в ц. к. Старостві і в Зверхностях громадских. Посилки зголошень в королївствах і краях, заступлених в Радї державній, є вільні від оплати порта почтового. Формулярі зголошень є так виготовлені, що відповідно зложені і адресовані можуть бути без ужитя окладки (кувертн) віддані на почту. Устні зголошеня вписує громада до обох формулярів зголошень. Зголошеня, доконані через посередника, не увільняють обовязаних до зголошеня ся від одвічальности за належите виповненє того обовязку.

Обовязані до зголошеня ся, які приписані зголошеня предложать по речениц, або що до дїйстних вимогів неточно виповнені, можуть бути карані гривною до 50 К. Обовязані до оплати такси войскової, які в своїх зголошенях щось сьвідомо замовчуть або подадуть незгідно з правдою, улягають, — о скілько їх поступок не становить чину, підпадаючого постановам загального закона карного, — гривнам до 500 К, а при особенно обтяжаючих обставинах до 1000 К. Наложені гривни будуть, в случаю нестягаємости, замінені на кару арешту.

Власти політичні впрочім вільно, коли дістане запізно зголошенє або неточне, доконати безпроволочно виміру такси войскової на основі дат їй знаних або дат, які будуть розсліджені з уряду.

— **Маркіянове сьвято в Стрию.** Заходом сполучених стрийских українських Товариств відбуде ся всенародне сьвяткованє 100-лїтного ювілею уродин Маркіяна Шашкевича в Стрию в неділю дня 3-го грудня з отсею проґрамою: Часть І. О год. 10-ій перед пол. торжественне **Богослуженє** в парохіяльній церкві при участи Впр. о. митрата Білецкого зі Львова і з проповідию о. катех. Ю. Дзеровича, при кінци котрого наступить відслоненє памяткової таблиці М. Шашкевича. О год. 12 в полудне рушить всенародний похід Соколів, Січий, делеґатів Товариств і народу з площі коло парохіяльної церкви на улицю Купелеву, яка на основі рішеня Ради міскої має одержати назву М. Шашкевича, а по відслоненю таблиці новоназваної улиці удасть ся улицями міста до „Народного Дому".

Часть II. О годині 1 з полудня в великій салї „Народного Дому" **сьвяточна популярна академія** з проґрамою: 1. Промова дра Єр. Калитовского про житє, письменьску діяльність і заслуги М. Шашкевича для відродженя українського народу в Галичині. 2. Шевченко-Топольницкий: „Три шляхи" хор мішаний „Бояна" під управою Ост. Нижанковского. 3. Відчитанє привітів і телєґрам. 4. Шашкевич-Людкевич: „Шуми вітре" хор мішаний „Бояна" під упр. О. Нижанковского. 5. Народний гимн. Вступ на академію 10 сотиків.

Часть III. Вечером тогож дня о год. 8-ій в великій салї „Народного Дому" **ювілейний концерт** при участи хору „Стрийского Бояна", Вп. п. Софії Козакової, співачки концертової, Вп. П. Пруша, пяніста і смичкового квартету „Висшого Інститу Музичного" зі Львова (Вп. П. Придаткевич І-ша скрипка (соліст), Пужаньский ІІ-га скрипка, Колцуняк альтівка, Букшований (віольончеля).

Початок точно о год. 8 вечером. Вступ на концерт: Крісло І рядне 2 К, II-ряд. 1·50 К, вступ на салю 1 К, ґалерия 40 сот. Білєти перед концертом набути можна в „Народній Торговлї", а вечером при касї.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** Кондуктор зелїзничий Михайло Осташевский став ся оногди жертвою тяжкої пригоди в Зборові. Їдучи тяґаровим поїздом, впав із східців ваґона

цевости, де люблять перебувати вельможі а ввідси аж до зарослого розмарином місця, де було колись місто Геліополіс, тягне ся рай, на котрий анї спека, анї порох, анї посуха не мають ніякого впливу, бо єго ростинність через безнастанне наводнюванє нілевих жизнедайних ростох стає ся независимою від всяких кліматичних впливів. Аж звідси з каірскої цитаделї видко, як красний єсть той безконечний огород богатої долини Нілю, що тягне ся мов делікатна зелена лента між двома филюючими морями піску і замкнена жовтими горбами лїбійскої пустинї сягає в далеку даль, що вкриває в собі жерела містичної, жизнедайної ріки.

А посеред сеї величавої краси спочиває перед нами Ель Каґіра. Напроти неї на скалистих горбах піднимають ся велити пустинї, вічні сторожі чаруючої долини Нілю, королївскі **піраміди** фараонів, ніби духи тих синів божих серед моря смерти і знищеня — довго, довго спочиває задумане око на тих чудесних будівлях, що все перебувають. Остров на Нілю, **Рудах** красує ся в цьвітах а запах з него несе ся до старих сїрих арабских замків; він нагадує хорошеньку з рожевим личком дитинку, що тулить ся до грудий своїх старенських предків. То не якесь безконечно велике село з нужденними хатами, ліпянками з глини серед розкішних огородів як Дамаск, то не сьвяте місто Єрусалим, мов княгиня в вдовичім вельоні, тінь колишної величавости, місто на горі з долинами без води, з землею без трави, з горбами без тїни, нї Ель Каґіра виглядає в Моккатаму як славна наслїдниця Теб і Вавилону, як величаве королївске місто.

Єї білі, вежочками вкриті мури, єї сталево синяві мошеї з безконечними стовповими ходорами, єї тисячі полискуючих бань, фасади єї домів, котрі час і підсонє помалювали на жовтаво як будівлї в Римі або Пестум, єї мінарети, що мов фіґурки із слоневої кости вистають понад море дахів, єї стрункі пальми, єї галузисті сикомори і старі вежі, на котрих не брак анї одного камінчика, анї одного віконця до стріляня, на конець ті міліони виступів на домах та величезних подвір і площ, єї палати і сховані серед зелені віллї, єї довгі, часом вузкі і круті улиці, єї канали, мости і кладовища, зарослі тисячами а тисячами кипарисів — а понад тим ясне, темносинє без найменшої хмарки небо: все то разом по правдї один великий чаруючий образ. До того приходять ще зеленаво-синї води сьвятого Нілю, вічні піраміди, величезна **сфінкс**, незмірмий пальмовий ліс, де кольос спочиває і де стояло **Мемфіс** а поза тим **пустиня** і на всї сторони безконечне море піску зі своїми караванами, що перетинають єго мов фльоти, зі своїми дромедарами, що порють єго мов лодки воду, зі своїми **самумом**, що розбурхує єго мов буря воду на мори: то таки правда, що другого такого міста як Ель Каґіра не знайде на цїлій земли хоч як она велика!

Наконець обняло око цїлий образ і спочиває тепер спокій на поодиноких живописних точках величезного міста каліфів. Ось передовсїм піднимає ся з моря бань пишна **мошея Амру**, найстарша сьвятиня ісламу в благословенній долинї Нілю, побудувана в тім місци, де стояло щатро полководця Амру (в 643 р.). Квадратове єї подвірє, котрого боки довгі на 80 метрів, а на котрого середині знаходить ся красний водограй, окружає 250 хороших стовпів, взятих із староримских будівель а зложених штучно із всїляких куснів. Правдиво арабску будову сеї мошеї перевисшає хиба ще лиш одна, яка знаходить ся в Кордові в Іспанії.

Близше до нас лежить величава мошея султана **Гассана**, на причуд красна сараценьска будівля з 14 столїтя, з маєстатичним карбуком в видї підкови, з мурами, на котрих знаходять ся зубцї і вежочки, а баня єї то дїйстие благородне дїло штуки. Дальше видко ту касарню Каср-ніль і Ель Ацахр або цьвітисту мошею, дивний якийсь злїпок брам, підсїн і присїнків, подвір, домів і мінаретів, котрі самі про себе творять вже цїле місто. Тут знаходить ся **центральний університет** ісламу, до котрого учащає десять тисячів студентів. Онтам межи Каїром а Буляком видко красну подовгасту площу Есбекіє, де колись відбували ся наради Мамелюків і войскові ревії за Наполеона Бонапартого. Площу сю отїнюють пахучі акациї та гилясті сикомори. Через Каліш ведуть мости зі всїх сторін на Есбекію, на нїй розходять ся дороги у всїх напрямах до портового міста і до сусїдного найгустїйше замешканого передмістя Маср. Дім де мешкав колись ґенерал Корвів, Наполеон, займає якийсь улема (учений духовник); в палатї **Дефтердара** убито в 1800 р. наполеоньского ґенерала Клебера, якийсь музулманин смерти єму вробив.

На ліво видко величаві баняcті будівлї чудово вистаючі в гору вежі і мінерали гробниць каліфів і стару мошею **Калаум** „виючого султана", в котрій знаходить ся чудотворний плащ того сьвятця, котрий має ту чудотворну силу, що відганяє всякі недуги. Трохи більше на право єсть глубока керниця Юсуфа Салахеддіна, що штучним способом жене студену як лїд воду і білїють ся гроби хитрим способом поубиваних Мамелюків.

(Дальше буде).

в хвили, коли поїзд рушив, під ваґон і так тяжко покалічив ся на голові, на лици і взагалі на цілім тілі, що по провізоричнім заосмотреню відставлено его до шпиталю у Львові.

— **Дрібні вісти.** На Україні настала така сніговиця, що поїзди зелізничі прибули до Берестя зі шестигодинним спізненем. Та й з Житомира на Волині доносять, що там вже від трох днів лютить ся страшна заметіль снігова. — Власти російскі в Харкові заказали обходити память Маркіяна Шашкевича в тамошній громадскій книгозбірні. — Не буде ні „Миколаїв" ні колядників у Львові. Поліция заказала ходити по домах особам перебраним за сьв. Николая а так само і колядникам на Різдво, позаяк ту ролю люблять грати особливо львівскі злодії. — Юліян Бекен, караний вже нераз за крадіж, але признаний за хорого на умі, сидячи в міских арештах, пізнав ся там з довькою ключника 19 літною Стефанією Гембарскою. Вернувши перед кількома днями до Львова, відвідав давну знакому і обоє щезли без сліду. Видко, що й Стефанія хиба хора на умі.

— **Знов три напади розбишацкі у Львові.** Ще не успокоїли ся люди у Львові по першім нападі розбишаків на ул. Пекарскій, як вже маємо до занотованя три нові напади і то не десь далеко поза містом але майже в самій середині міста. Перший з тих нападів став ся тамтої ночи на ул. Хорущини около 11 год. В тім часі переходив туди вертаючи до дому урядник судовий п. Воляк, коли нараз приступило до него двох мужчин у віці 25 до 30 літ, убрані в темні пальтоти і тверді капелюхи на голові, насунені на очи і з хустками заслаияючими долішну часть лиця. Один з них приложивши п. В. револьвер до голови зажадав видати всіх гроший і дорогоцінности, які має при собі, бо в противнім случаю розбишак зробить ужиток з оружия; другий станув на боці, але зблизька, очевидно готов на всякий случай.

П. В. хотячи зискати на часї і гадаючи, що преці хтось надійде на поміч, зачав розбишакам поясню вати, що в послідних днях місяця трудно преці мати гроші. Розбишаки однак не дали ся тим забалакати, лиш сказали, що тепер не час на балаканє, нехай дає що має при собі, при чім той розбишак, що держав револьвер в руці, зробив ним многозначний рух до голови п. В. Позаяк нізвідки не видко було помочи, п. В. віддав остаточно розбишакам полярес з кільканайцяти коронами і срібний годинник. Розбишаки забравши то, пішли чим скорше на ул. Сокола і там щезли. П В. спамятавшись по такім нападі, стрітив якогось жовнїра і разом з ним пустив ся за розбишаками в погоню, але за ними вже був і слід пропав.

А ось другий не менше характеристичний для теперішних відносин у Львові случай: Стало ся то перед 10 год. вечером при ул. Городецкій ч. 29. В кавалерскій комнаті мешкає там занятий яко практикант на поліциї абітуриєнт гімназіяльний п. Пельц. Розібравши ся положив ся до ліжка і переглядав ґазети. Двері від комнати не були замкнені, бо ще мав прийти его співльокатор до дому. Нараз отвирають ся двері і до комнати входить двох вояків від піхоти. Один з них станув під дверми і наставив револьвер в сторону лежачого в ліжку п. П а другий не надумуючись богато отворив шафу і зачав виймати з неї одіне. П. Пельц не здаючи собі справи з грізної ситуациї, сягнув махінально по револьвер, що лежав на нічній шафці коло ліжка і крикнув, що буде стріляти. Крик той як і рух під дверми перепудив очевидно „умундурованих" розбишаків, бо покинувши виймлене вже із шафи одіне повтїкали чим скорше.

Наконець третого нападу доконано на ул. Крашевского ще вчасним вечером. На вертаючого домів лїкаря дра Каз. Березовского напав якийсь розбишак і зажадав гроший. Др. Березовский замість гроший дав розбишакови з цілої сили парасолею межи очи і рівночасно почав кликати поліцияна. Перепуджений розбишак втік до сусїдного міского огорода.

Телеґрами.

Відень 2 грудня. Є. Вел. Цїсар відручним письмом до ґен. Конрада звільнив его зі становища шефа ґенерального штабу і іменував інспектором армії.

Петербург 2 грудня. В наслїдок петиції презеса російского „Сокола". посла до Думи Гіжицкого (рос. націон.) позволило міністерство справ внутрішних на скликанє до Москви I. конґресу управителів і начальників російских товариств сокільских в днях 8 і 9 січня 1912.

Льондон 2 грудня. До „Daily Telegr." доносять з Шанґаю, що там вчера убито якогось аґента торговельного, котрий був також касиєром якоїсь німецкої фірми.

Тегеран 2 грудня. Убито Насір ед Давлеха, котрий свого часу поборював заведенє конституциї.

Шанґай 2 грудня. Місто Нанкін впало в руки революціоністів. Мають они пушки, котрими загрозили місту. Нанкін зданий зовсїм на ласку і неласку повстанців.

Ню-Йорк 2 грудня. „N. York Her." доносить, що департамент державний заявив Росії, що ґенеральний канцлєр першого скарбу Шустер єсть тепер під опікою Сполучених Держав яко американьский горожанин.

Ганкав 2 грудня. Прибуло тут 20.000 цїсарского войска з кількома тяжкими пушками.

Цїна збіжа у Львові.

дня 1-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·75	до	12·—
Жито	9·25	„	9·50
Овес	9·—	„	9·25
Ячмінь пашний	7·80	„	8·30
Ячмінь броварний	8·50	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·50	„	11·—
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	65·—	„	75·—

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30§)**, **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мишани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, 1·30, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мишани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·18, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.